

Juli 2018

Weekthema: Getuigen van het Evangelie

Maandag

De getrouwe Getuige

Lezen: Openbaring 1: 4-6 (5)

Toen mijn oma nog leefde, droeg ze vaak een medaillon. Een sieraad dat bestond uit twee paneeltjes, door een scharnier verbonden. Als je het openklapte, zag je aan de ene kant een foto van opa en aan de andere kant een foto van oma. Want ze hoorden bij elkaar, die twee. Tot de dood hen scheidde. In de verzen die we lazen, wordt als het ware een gouden medaillon opengeklapt. Van twee die bij elkaar horen. Zonder dat iets hen ooit nog scheiden kan. Aan de ene kant God. De Drie-enige Die is, was en komt. De Vader op de troon, de Zoon die voor verloren zondaars pleit en de Geest met Zijn vrucht en gaven. Maar dan aan de andere kant, warempel, een foto van jouzelf! En je staat er bepaald voordelig op. Niet door wat jij van jezelf hebt, maar door wat Hij van ons maakt: koningen en priesters. Kijk nog eens goed, eerst naar de ene en dan naar de ander kant. Vouw het medaillon dan weer dicht. Tussen biddende handen. Van Zijn kant: Genade en vrede zij u! En van jouw kant: U zij alle lof, nu en voor altijd.

Dinsdag

Christus liefde dringt om te getuigen

Lezen: 2 Korinthe 5: 10-17

Het 'afleggen van onze aardse tent', om 'bekleed te worden met een eeuwig gebouw van God' gaat wel door het oordeel heen. Wij moeten allemaal voor de rechterstoel van Christus verschijnen. Dat besef motiveert Paulus om mensen tot het geloof te bewegen. Omdat alleen het Evangelie zo ronduit verlossing brengt van onze diepe verlorenheid. De liefde van Christus dringt ons, zegt Paulus. Hij, de Ene, is voor allen gestorven, opdat zij niet meer voor zichzelf zouden leven, maar voor Christus. Als wij deze verlossende liefde van Christus in ons leven gaan zien, wordt heel ons bestaan erdoor veranderd, vernieuwd. We zijn een nieuwe schepping! Paulus raakt hiermee aan een diep geloofsgeheim. We gaan nog 'gewoon' naar ons werk, naar school. We zijn nog 'gewoon' bezig in ons studie, onder vrienden. We kunnen

nog steeds ziek zijn, gemis ervaren, het moeilijk hebben. Maar middenin ons 'gewone' leven ervaren we het: als we in Christus zijn, is toch *alles* nieuw. Dan zijn we *toch* een nieuwe schepping! We leven dan niet meer voor onszelf, maar voor Hem en met Hem die voor ons gestorven en opgewekt is. Dan is het oordeel straks vrijspraak, en zijn we, zoals de Heere Jezus Zelf heeft gezegd, uit de dood overgegaan in het leven (Joh. 5:24).

Woensdag

Een getuige zijn

Lezen: Handelingen 1: 1-8

De Heere Jezus is aan een werk begonnen. Zo begint Lucas (door Gods Geest geleid) dit nieuwe boek dat hij voor Theofilus en ook voor ons schreef. Theofilus, waarschijnlijk een welgestelde Griek, is geen hoofdpersoon. Dit boek kent niet een hoofdpersoon, wel een hoofdwérk. Dat werk is getuigen van de Heere Jezus, de Christus in Gods Koninkrijk. Velen zullen getuigen, de Vader zal het met kracht ondersteunen en aansturen. De Heere Jezus belooft het Zijn discipelen nu opnieuw. De Heilige Geest zal over hen komen. Doel van dit alles is de komst van Gods Koninkrijk. Als die komst voltooid is, zal er geen zonde meer zijn. Ieder zal God eren. De discipelen denken aan de Dag des Heeren. Hun gedachten hebben een politiek tintje, het herstel van Israël. Zo zal het niet gaan. De Vader stuurt aan op een volkomen vernieuwing. De apostelen zullen gaan getuigen van het verzoenend offer van de Heere Jezus. Zij zullen met blijdschap getuigen van Zijn opstanding. Het wordt gehoord in Jeruzalem, in Samaria, over de hele wereld. Via wedergeboorte nu en wederopstanding straks zullen velen vernieuwd worden. Hoe leeft dit vandaag bij jou?

Donderdag

Schaam je niet om te getuigen

Lezen: 2 Timotheüs 1: 6-11 (8)

In de Oosterse cultuur is gezichtsverlies een ramp. Misschien was de jonge Timotheüs daar wat gevoelig voor en liet hij zich gemakkelijk afschrikken. Dan vraagt het heel wat zelfoverwinning om naar Paulus toe te gaan in zijn vernederende situatie als gevangene. Paulus spoort zijn geestelijke zoon aan: schaam je niet om te getuigen van onze Heere. Het Evangelie van Jezus Christus is niet iets om je voor te schamen. Laat eens op u inwerken wat

Paulus in enkele woorden zegt van de onvoorstelbare rijkdom van het Evangelie: het verkondigt ons de Zaligmaker, het spreekt van redding, genade, vernietiging van de dood en eeuwig leven! Hebben wij dit voor onszelf al ontdekt? Dit Evangelie mag Paulus verkondigen. Timotheüs moet zich dan ook niet voor hem schamen. Durf je bij je vrienden uit te komen voor Christus? Durf je het op te nemen voor hen die onder vuur liggen, juist omdat zij het Evangelie onverkort brengen? Last van schaamte en angst? God belooft ons Zijn Geest, een Geest van kracht, liefde en bezonnenheid. Ook vandaag wil die Geest ons leiden en moed geven.

Vrijdag

Getuigen in onmogelijke situaties

Lezen: Handelingen 23: 1-11 (11)

Soms zinkt de moed je in de schoenen. Misschien juist vandaag wel? Maar dan komt de Heere Paulus opzoeken in zijn gevangenis, en ook ons, daar waar we zijn. Houd moed, de Heere is hier óók! Toch zegt Hij niet: 'Houd moed Paulus, je zal nooit meer hoeven te getuigen'. Juist: nog vaker, zelfs in Rome! Kennelijk is dat een bemoedigende gedachte. Waarom? Enerzijds omdat Paulus dus in deze gevaarlijke situatie niet zal omkomen. Het betekent ook dat de Heere alles in Zijn hand heeft. Hij weet hoe het verder zal gaan, ook in ons leven. Maar de Heere kán hier Paulus ook mee bemoedigen – en dat is een onthullende gedachte – omdat het Paulus' verlangen was, in Rome nog meer te mogen evangeliseren. Daarvoor zal de Heere hem gelegenheid geven. Zou de Heere ons daar ook mee kunnen bemoedigen? Houd moed, want je komt straks wel op een nieuwe school, maar daar zal je van Mij mogen getuigen! Je moet wel naar het ziekenhuis, maar je zult ook daar getuige zijn van Mij. Laten we getuigen van de Heere zo tot het doel van ons leven maken, dat het ons bemoedigen kan als zich een nieuwe gelegenheid gaat voordoen om mensen met het evangelie te bereiken!

Zaterdag

Ook de Bijbel getuigt

Lezen: Johannes 5: 31-47

Het heil is alleen te vinden in Jezus Christus. Maar hoe zit dat dan met mensen die voor Zijn komst geleefd hebben? Jezus zegt dat ook de begraven doden zullen opstaan. Hoe kunnen zij die vóór de komst van Jezus geleefd hebben, het goede gedaan hebben? Zij konden Jezus toch niet als hun Heiland kennen? Uit de woorden van Jezus in vers 37-47 wordt echter duidelijk dat de Vader geen andere God is dan Die zij in het verleden gediend hebben. Er is een doorlopende lijn. De Vader zou geen onbekende voor hen hoeven zijn. Het is niet zo dat de bekende Jezus spreekt over een onbekende God. Maar Jezus, de onbekende Zoon van God, wordt bekend door de bekende Vader. Het is de bekende Vader Die van de onbekende Zoon getuigt (vs. 37). Wie Jezus niet eerst, wijst Hem af Die door de Vader gezonden is en eert dus ook de Vader niet (vs. 23). Wie de lijn van de Torah volgt, komt bij Jezus uit (vs. 46). Wie niet in Jezus gelooft, gelooft ook Mozes niet. De Schriften getuigen van Jezus (vs. 39) en geloof daarin zou moeten leiden tot geloof in Jezus (vs. 49). Hoe zie jij dat de schriften van Jezus getuigen?

Zondag

Getuigen van hoop

Lezen: 1 Petrus 3: 13-16 (15)

In het begin van zijn brief heeft Petrus geschreven dat christenen mensen zijn geworden die hópen. Ze zie uit naar wat God gaat doen, nu en straks. In het gedeelte dat we vandaag lezen zegt hij dat je daar als christen op bevraagd kunt worden: hoe komt het dat je zo hoopvol leeft? En in de verzen die er omheen staan wijst hij erop hoe we onze medemensen kunnen uitlokken tot die vraag. Om zo een getuige te zijn van die hoop. Dat doen we door te volharden in het goeddoen, ook als dat nog meer agressie oproept. Door te weten dat echt geluk is dat we de weg van Christus gaan. Door ons niet te laten regeren door welke angst ook, vooral niet door de angst voor mensen. En door een zuiver geweten te hebben, dat wil zeggen: door trouw te zijn aan de Heere en in Hem te rusten. Maar... hoe lokt dat nu een vraag naar hóóp uit? Wel, omdat zó leven alleen mogelijk is wanneer we hopen, namelijk op Gods nabijheid. Ernaar uitzien dat Hij ons bijstaat en vertrouwen dat Hij eens alles goedmaakt. Laten we beleven wat we in de kerk belijden: 'Onze hulp is in de naam van de Heere...' Dat roept wat op!